

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.

ΤΟΜΟΣ Ζ'.

ΑΡΙΘΜ. 9 (152).

Συνδρομή ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ἐτησίᾳ μὲν

φρ. χρ. 25 ἐξάμημος δὲ φρ. χρ. 12½.

ΕΤΟΣ Ζ'.

τῇ 1/13. Αὐγούστου 1891.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΤΖΩΝΗΣ.

Διασημότετος τῶν νεωτέρων ἰταλῶν ποιητῶν, ὁ ἰδρυτὴς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ῥωμαντικῆς σχολῆς τῆς Ἰταλίας, Ἀλέξανδρος Μαντζώνης, ἐγεννήθη ἐν Μεδιολάνοις τῇ 7 μαρτίου 1785. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατήγετο ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἦτο ἡ εὐφυεστάτη θυγάτηρ τοῦ περιφήμου Καίσαρος Βεκκαρία.

Ὁ Μαντζώνης ἐγένετο κατὰ πρῶτον γνωστὸς εἰς τὸν φιλόμουσον κόσμον τῷ 1806 δι' ἐνὸς ἐλεγειακοῦ ποιήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Καρόλου Imbonati («Versi sciolti»), εἶτα δέ, τῷ 1807 διὰ τοῦ ἀλληγορικοῦ ποιήματος «Οὐρανία», ὅπερ εἶνε ἡ ἐξύμνησις τῆς ποιήσεως. Ἀλλ' ἡ ποιητικὴ αὐτοῦ πρωτοτυπία ἐφάνη μόλις τῷ 1810 ἐν τοῖς «ἱεροῖς ὕμνοις» (Inni sacri), δι' ὧν ὁ Μαντζώνης ἐδημούργησε νέον εἶδος λυρικῆς ποιήσεως. Ἀφ' οὗτο ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ ἐν Γενεύῃ τραπεζίτου Blondel, ἣτις ὀλίγω ὕστερον μετέβη ἐκ τῆς προτεσταντικῆς εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν ἐκκλησίαν.

Ἡ Μαντζώνης προσέλαβεν αὐστηρῶς καθολικὴν τάσιν καὶ ἐγένετο θερμότετος πρόμαχος τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς μεσαιωνικῆς παπασύνης. Εὐγλωττος τοῦτου μαρτυρία εἶνε τὸ ἐν ἔτει 1819 κατὰ πρῶτον δημοσιευθὲν σύγγραμμά του «Παρατηρήσεις περὶ τῆς καθολικῆς ἠθικῆς» (Osservazioni sulla morale cattolica).

— Ἡ πρώτη αὐτοῦ τραγωδία «Il conte di Carmagnola» (ἐκδ. ἐν Μεδιολ. 1820), ἐν ἣ περιγράφει τὸ μισθοφορικὸν τοῦ 15 αἰῶνος, ἔτυχε καὶ ἐκτὸς τῆς Ἰταλίας, μεγάλης ἐπιδοκιμασίας. Ἡ δευτέρα αὐτοῦ τραγωδία «Adelchi» (Μεδιολ. 1823) περιγράφει τὴν ὑπὸ Καρόλου τοῦ μεγάλου ἐπενεχθεῖσαν πῦσιν τῆς κυριαρχίας τῶν Λογγοβάρδων. Εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς δόξης τοῦ Μαντζώνη οὐ μικρὸν συνετέλεσαν καὶ τὰ μικρότερα αὐτοῦ ποιήματα, πρὸ πάντων δὲ ἡ εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ναπολέοντος ᾠδὴ «Il cinque Maggio» (1823), ἣν μετέφρασεν εἰς τὴν γερμανικὴν ὁ Γκαίτε. Ἀλλὰ τὸν μέγιστον κρότον ἐν ὅλῳ τῷ φιλο-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΤΖΩΝΗΣ.

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Ζ'.